

ПАРАД ЗОЛОТИХ ПАР В АКАДЕМІЇ

Коли молодята беруть шлюб, їм щиро бажують вічного кохання, лебединої вірності, уміння долати життєві труднощі й підставляти плече допомоги своїй половинці у скрутну хвилину, шанувати батьків і рідну землю, щиро вірити в Бога. І ті, хто глибоко в серці посіяв і зростив ці прості, але перевірені віками й досвідом попередніх поколінь постулати, упевнено стверджують, що знають секрет простого людського щастя, якого так прагне кожен із нас...

Назар Залізницький

Воістину щастям світилися очі тих, хто став цьогоріч учасником першого Параду золотих пар в Академії пенсіонерів.

Золоте весілля – це свято, яке збирає найрідніших і найдорожчих людей, дозволяє відчувати згуртованість і єдність родини, традицій, що в ній склалися. Саме золоте весілля багато в чому говорить про те, що в цій родині любов і щастя передаються у спадок. Поруч із ювілярами – «пло-

особисті досягнення, які вдалося здобути лише в тандемі закоханих сердець. Справді, за плечима у кожного більш як півстоліття спільного життя. Багато це чи мало? Тим, хто тільки-но починає спільну подружню мандрівку, – мабуть, багато. А тим, у кого за плечима 50 і більше прожитих років, – звичайно, мало. Не один пуд солі довелося з'їсти за цей час. Проте до назви 50-річного ювілею весілля традиційно добирають слово «золоте». Чому? У мудрій книзі читаємо: «Золото – благород-

Ювіляри Юрченки - Андрій Федорович і Олена Леонтіївна - щойно отримали вітання від куратора клубу «Калина» Людмили Заскальної

ди» їхнього багаторічного спільного життя: щасливі діти, радісні внуки, усміхнені правнуки... А у нашому випадку – ще й переповнена зала друзів, які прийшли до ПК «Росава» щиро розділити радість святкової днини з ювілярами – їхніми одноclubниками.

«Церемонію під назвою «Парад золотих пар в Академії пенсіонерів» дозволяє оголосити відкритою!» - піднесено лунає з вуст ведучої заходу - і відразу ж звучить відомий на весь світ марш Мендельсона. А серця винуватців свята то завмирають від надмірного хвилювання, то переповнюються гордістю за

ний метал жовтого кольору, ковкий, хімічно дуже інертний, на повітрі не змінюється навіть при нагріванні». Хіба не справедливо? Погодьтеся, аби прожити півстоліття разом, потрібна особлива «ковкість», м'якість характеру, незмінність почуттів навіть «при нагріванні ззовні», інертність же символізує постійність напрямку в русі до мети. Так і в шлюбі, подружжя все життя рухається до єдиної мети разом, упевнені в надійності та підтримці одне одного.

Отож 29 травня, неймовірно хвилюючись, на сцену вийшло 19 золотих пар, тобто тих, хто прожив у шлюбі 50 і більше років. Але були

Феєричний фінал Параду золотих пар

й подружжя, які мали за плечима 59 років (родини Кучерових, клуб «Золота осінь», і Дерев'янків, клуб «Водограй»), і навіть 62 роки (сім'я Бікініних, клуб «Сузір'я»).

Першим звернувся до ювілярів і гостей заходу Костянтин Єфименко: «Низенько вклоняюся перед кожною із Вас, хто зараз у цій залі. Маємо велику честь взяти за приклад Ваше подружнє життя. Ви просто молодці, бо зуміли крізь роки пронести ці почуття, зберегти вірність одне одному. Вітаємо Вас, бажаємо невичерпних сил, наснаги, здоров'я, щоб якомога довше нести цю дуже просту, але таку потрібну для нас систему цінностей. Щиро дякую Вам за такий «золотий» приклад!»

Куратор клубу «Ярославна» Степан Ребенко радіє життєвим досягненням подружжя Осецьких

Парад золотих пар склався з 5-ти так званих блоків, у кожному з яких присутні на святі гортали сторінки сімейних літописів, із завмиранням серця слухали одну за одною love story і гучними оплесками зустрічали кожную золоту пару. Цікаво, що деякі з них, закохавшись із першого погляду, за 10 днів сміливо йшли до РАГСу, навіть не поцілувавшись до весілля жодного разу. Деякі, навпаки, зустрічалися три, чотири і п'ять років, довго листувалися, чекали коханих із лав радянської армії, мріяли про якнайшвидше повернення із грандіозних комсомольських

будівництв. Проте, не залежно від терміну випробування взаємних почуттів, усі пари прожили довгі роки разом. Між іншим, слово «разом» на святі лунало багато разів, символізуючи єдність, підкреслюючи значимість спільного життєвого подвигу в ім'я щастя.

Золоті молодята, згадуючи власні, на жаль, далеко не гучні весілля, мали змогу знову крізь роки ступити на рушник, аби й надалі йти по життю поряд із надійним другом і коханою людиною; вломити шматочок весільного короваю, вмочивши його вже не в сіль, як це робить щойно народжене подружжя, а в мед

Подружжя Шимченків і куратор клубу «Затишок» Роман Троценко

(бо ж мають право ці люди вже на виключно медвяний присмак кохання); кинути букет нареченої до зали, бо ж, кажуть, той, хто впіймає букет золотої нареченої, проживе у шлюбі так само довго і щасливо; спільно розрізати весільний торт і пригостити солодким дарунком одне одного. Проте, за традицією, кожній золотій парі вигукували: «Гірко!». Весілля все ж таки, ще й яке!

Галина Склярова вітшує подружжя Задворних

Насамкінець Костянтин Єфименко – голова фонду – запропонував наступний номер вісника «Білоцерківці» повністю присвятити цьому заходу, розповівши окремо про кожную золоту пару. Отож читайте 5-й номер газети і радійте за цих шанованих людей, свідомо беручи з них приклад.

Фото із заходу на сайті: www.efimenko.org

Євгеній Дорош від імені клубу «Сузір'я» щиро привітав сім'ю Бікініних, у яких за плечима 62 роки спільного подружнього життя!